

Hotch en vriendin Jeep

COLOFON

Honden Geluk en Honden Gedoe

Redactie, vormgeving, cover en foto's - Tessa Gottschal
Copyright © 2021 Uitgeverij Gottswaal vof
Info bij gottswaal.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronische en/of magnetische opslag, cd-l, cd-rom, dvd of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Verantwoording:

De auteur en de uitgever hebben de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht genomen bij het opnemen van de in deze uitgave vermelde informatie. Ze zijn op geen enkele wijze aansprakelijk te stellen voor enige vorm van schade die eventueel uit eigenmachtige toepassing van deze kennis en/of informatie voortvloeit.

ISBN 978-90-71878-23-7 NUR 431

Inhoud Honden Geluk en Honden Gedoe

1. Inleiding
2. Stress op het strand
3. Knorrige zwanen
4. Gekrenkt ego
5. Toffe peer
6. #Metoo_Banshee
7. Poepen op een polletje
8. Hazenvrij
9. Mindfulness trainer
10. Honderd uren
11. Spaanse nachtmerrie
12. Werken voor je hapjes
13. Stelletje ramptoeristen
14. Welk luchtje wint
15. Begoniablaadjes
16. Goudhaartje, Stinkhaartje
17. Stinkstreek
18. Hollen als een gek
19. Dr. Beer & dr. Hyde
20. Hannes & Jannes

1. Inleiding

Hotch z'n pubertijd is voorbij en als jong volwassen Beagle beleeft hij van alles. Geknok met zwanen; hij eet zich misselijk, raakt betoverd door het hondenvrouwvolkje, krijgt ruzie met z'n vrouwtje en ontpopt zich als een echte butler.

Tessa maakt ook van alles mee. Ze verdedigt Hotch, tovert uit de huisapotheek allerlei hapjes om z'n misselijkheid te verhelpen. Verzint trucs om hem slimmer af te zijn, maar vooral ligt ze dubbel van z'n malle streken.

3. Knorrige zwanen

Zodra ik de fiets en het tuigje pak huppelt Hotch direct op me af. Hij kent de boodschap; we gaan fietsen! Na maanden zwoegen, en zelfs vallen - dankzij zijn onverwachtse ruk naar rechts - draaft hij nu netjes naast de fiets.

Dat is een mooie combinatie: zelf niet moe worden en hem laten hardlopen.

Zijn grootste lol is knoerhard rennen en zorgvuldig zoek ik stukken gras waar dat veilig kan. Daar is een mooi vlak stuk: "Toe maar!" Hotch geeft prompt gas en ik trap me suf om hem bij te houden. "Verdacht blijft het vent, dat ik dit commando nooit twee keer hoef te zeggen."

"Rrrrustig." sus ik tijdens het afremmen.

"Mooi man, goed gedaan." Al dravend gaan we door. Om de haverklap kijkt hij omhoog. Alsof hij zegt: "Helemaal knal, dat fietsen!" Verderop is opnieuw een goed stuk gras.

"Toe maar!"

Samen spurten we voort. Al mijn concentratie is op Hotch, de lijnvoering en het gras; zijn er diepe kuilen? Ligt er zwerfafval?

Plots gaat alles te vlug en stuitert een zwaan op me af. Pas op drie meter afstand zie ik hem. Mijn ogen sperren zich wijd open en duizend gedachten flitsen door me heen. Waar komt die opeens vandaan? Pas op! De zwaan staat in volle lengte opgericht links van me, ik wijk keihard remmend uit naar rechts. Kukel half van mijn fiets en land met een knie op het asfalt. "Heb ik hem geraakt?"

"Doe de fiets tussen jou en de zwaan." brullen mijn hersenen. Ondanks de schrik houd ik de fiets vast en kruip meteen overeind. De knoop van Hotch z'n riem schiet – achteraf gelukkig – achter mijn

pedaal waardoor Hotch niet de weg op kan vluchten en een riemlengte aan afstand houdt tussen de fiets, mijzelf en de dreigende zwaan.

In volle lengte flapt deze onheilspellend met zijn enorme vleugels. Hij is bijna een kop groter dan ik en schommelt steeds dichterbij. Dan borrelt vechtlust in me naar boven. Ik zet het fietswiel en stuur tussen ons in. Expres hef ik de fiets wat omhoog; zodat ik groter en vervaarlijker oog dan hij.

"Kom maar op als je durft! Tegen staal is het lastig vechten!" dreig ik.

Hij wiekt sinister zijn vleugels en blaast vervaarlijk. Ik geef geen krimp en houd mijn ijzeren fiets-schild omhoog. Dan schommelt hij knorrig het water in: 'Tegen zo'n IJzeren Dame kan ik niet op!'

Toch is de strijd niet gestreden; z'n vrouwtje komt nu op me af. Onopgemerkt scharrelden ze beiden links van het fietspad in het gras. Nogmaals hef ik de fiets als schild omhoog. Kwaad blaast ze naar me, ik bries nijdig terug. Twee vijandig sissende dames kijken elkaar fel aan. Goudhaartje gluurdt ondertussen met angstige hondenogen toe.

Dan schommelt ook zij naar de waterkant en glijdt het water in. Ik slaak een diepe zucht; "Gevaar geweken." De riem grabbel ik bij elkaar en ik loods Hotch naar een bankje. Bibberend kom ik bij:

"Dit avontuur is niet voor herhaling vatbaar, wat jij Hotch?"

Trainingsadviezen van Hotch z'n trainer:

- *Fiets extra rustig zolang hij nog niet zijn behoeften heeft gedaan. Of laat hem eerst poepen en ga dan pas fietsen.*
- *Let tijdens het fietsen extra op je lijnvoering (o.a. dat de lijn niet tussen zijn pootjes of een wiel komt, voor als je moet uitwijken, onverwachts stoppen, etc).*
- *Voorkom een te zware belasting van de gewrichten en laat hem op verharde wegen wandelen of draven, maar niét galopperen.*
- *Bouw het fietsen geleidelijk op. Dat is deels voor z'n conditie en voor het aankweken van meer eelt onder z'n voetzolen.*
- *Check zijn voetzolen geregeld.*
- *Laat je hem galopperen, let dan altijd op mogelijk afval. Juist aan de rand van de weg ligt dikwijls blik, glas of andere scherp afval. Zoek voor het galopperen zachte ondergrond, zoals zand of gras.*

4. Gekrenkt ego

Hotch bofte als jonkie, want twee straten verderop huften hazen en konijnen vrolijk langs ons wandelpad. Hazen zijn normaal hier, konijnen minder. Als je ze ziet, dan weet je het wel. Ze zijn gedumpt, als uit geprocedeerde asielzoekers. Niet langer welkom bij het huisgezin. Achterdeur openen: "Wegwezen Flappie!"

De hazen snelden weg, zodra we de hoek om banjerden. Niet de konijnen, die bleven onverstoort zitten en vormden een pracht kans om Hotch hazenvrij te maken. Liever dook hij er achteraan, en - eerlijk is eerlijk - een deel van me gunt hem dat. Maar ja, een volbloed jachthond z'n jachtinstinct stimuleren? Toch maar niet; dus braaf drukte ik dat gevoel de kop in en marcheerden we lustig langs de konijnen. "Kat in het bakkie." dacht ik na tientallen keren feilloos passeren.

Maanden later wandelen we op een zonnige ochtend langs het huis van Tommie, het buurhondje. Met een nek zo lang als een giraffe kijkt Hotch of hij al buiten is en hij boft: "Toe maar, kleine." Hotch stormt vooruit en Tommie staat kwispelstaartend te wachten. Even later racet het tweetal door de diepe achtertuin. Om de haverklap rennen ze heen en weer, maken een scherpe bocht vlak voor m'n voeten en sprinten er weer van door.

Met bewondering kijk ik hoe Hotch voor de vijfde keer achtereen het konijn negeert.

"Knap van Hotch." zegt mijn buurvrouw Anouk, als hij voor de zesde keer het konijn, dat in een gazen omheining op het gras zit, voorbij dendert.

Mijn borst zwelt stilletjes van trots en net dat ik daarvan wil genieten, gebeurt het.

Plots schieten z'n pootjes in een noodstop. Zijn neus vliegt omhoog. Hij snuft en snuift: "Ruik ik konijn?" Een tel later bevestigen z'n ogen: "Vers konijn, dáár." Hij sjeest er in een rechte lijn op af. Duwt z'n neus diep door het gaas. Het oude konijn is Tommie gewend en blijft doodleuk zitten. Hotch perst zijn neus dieper door het gaas. Zijn staart zwiept driftig en z'n ogen glanzen fanatiek. Dit gaat verkeerd waarschuwen mijn hersencellen, maar ik ben nog te overrompeld. Het konijn blijft stoïcijns zitten. Dan krijg ik ogen op steeltjes als Hotch zijn voortandjes door het gaas heen in Flappie's vacht zet. Hij wil hem opeten!

Okee, hij krijgt konijnenvlees te eten, maar dit is niet de bedoeling. Ik kijk Anouk aan, maar die is verstijfd van schrik. Met een 'Red-het-konijn'-impuls duik ik naar Hotch. Die kent mijn snoekduiken en zet direct de achtste versnelling in om te ontsnappen. Mis.

Hij schiet door mijn handen en stormt terug richting konijn. Wild kwispelend duwt hij verbeten zijn snuit door de gaasopeningen. Ik klauter overeind en duik nogmaals. Mijn handen uitgestrekt om achter z'n halsband te haken. Hij wringt zich opnieuw slinks onder de graaiende vingers vandaan. Nooit was een konijn zó dichtbij!

Hij blaft wild en cirkelt als een gek rondom het gaas. Bij een derde wanhopige sprong haken m'n vingers zich achter z'n halsband. Als een bankschroef klemmen m'n vingers er omheen. "Hou vast." gilt de buurvrouw. In woeste jachtlust sjort Hotch aan me, waardoor ik uitgestrekt op het gras beland. Terwijl ik me aan zijn halsband vastklem, sleurt hij me mee. Higgend eindigen we samen voor het konijnengaas.

Dol van opwinding blaft Hotch uitzinnig, alsof hij wil zeggen: "Whoehoeeee. Vrouwtje dát is het. Ik miste altijd al wat!!! Nu weet ik het, ik ben er om Flappies te vangen. Whoeee-hoeee. Laat me los, hij is vlakbij. Laat me los! Whoee-hoeeee."

Tja, zo eindigt de ochtend een illusie armer en een ego krenking rijker. Met als belangrijke les: instinct wint het van training. Of simpelweg te weinig gemaakte anti konijnen-vlieguren?

8. Hazenvrij

Het is lesochtend en op het programma staat speuren. Hotch en ik staan allebei te trappelen en stappen vol verwachting in de auto. Nog geen veertig meter later stamp ik vol op de rem. "Haas? Ligt daar een dode haas? Hotchie, is dat een buitenkansje of niet!"

Met mijn hand omgekeerd in een vuilniszak grijp ik z'n achterpoten. Precies op dat moment passeert Peter.

"Eet je haas vanavond?"

Duh, leukerd.

"Nee, we gaan speuren. Machtig toch, met echte haas?" Voorzichtig manoeuvreer ik de haas in de vuilniszak. En met een zwaai belandt de zak in de auto.

"Veel plezier dan."

"Dank je, jij ook een fijne dag."

Niet veel later prik ik een piketpaaltje als startpunt in de grond op het speurterrein. Nu de haas pakken. Ik heb geen trek om het beest met m'n handen aan te raken. Met mijn hand wriemel ik net zo lang, totdat ik vanuit de omgekeerde zak, een poot te pakken heb. Even later ligt het stijve lichaampje languit op het gras, naast de vuilniszak.

Als een trol sleep ik half gebukt het lijkje mee. Eerst maar eens een stuk met de wind in de rug lopen. Dat lijkt makkelijk, maar met wind heb ik een moeizame relatie.

"Van welke kant komt die nou? Voor me, achter me? Draai toch niet de hele tijd!" denk ik knorrig.

Ik gooi een pluk gras omhoog. Ah, als ik hier sta heb ik wind mee. Nu goed opletten, want ik mag niet tegen de wind in eindigen, anders ruikt Hotch me. In mijn hoofd probeer ik een loopplan uit te zetten. Als ik eerst rechtdoor loop, dan naar links, even schuinrechts. Nee, dan kom ik verkeerd uit. Eerst rechtdoor, schuinrechts, daar in de verte de halve cirkel, en dan weer rechtdoor. Get, dat lukt ook niet. Hoe kom ik ginds tussen die bosjes uit, maar wel met wind mee? Mijn hersens knarsen en kraken.

"Ah, ik heb het door. Stomme wind." mompel ik.

Ik sleep de haas zigzaggend over het gras. Zo'n beestje is zwaarder dan je denkt. Sleept ook geweldig onhandig met je hand in die vuilniszak.

"Gats, z'n knietje of heupje rammelt." griezelt ik nadat ik een felle knak hoor. Vast door het gesjor aan zijn lijfje. Ja, daar word je als haas ook niet beter van. Inmiddels heb ik het halve veld gehad en sta even stil om op adem te komen. Zo kromgebogen, met je billen naar achteren lopend, het beestje meezeulend, de wind in de gaten houden en nog op de juiste wijzen bochten maken op de vroege ochtend hakt erin. Ik hijg en puf.

Aan de rand van het veld kijkt de trainer samen met een vorige klant toe.

"Kun jij zien wat ze doet?"

"Nee, ze dweilt het grasveld zo te zien." grinnikt hij laconiek. Dan rinkelt zijn mobieltje.

"Ja, goeiemorgen!"

"Ha Sander," zeg ik opgewekt. "Ik heb een geweldig spoor, met allerlei moeilijke bochten en nu zit ik achter het bootje. Als verrassing voor Hotch ligt een haas hier aan het eind."

Het is niet dat de mobiele verbinding plots uitvalt, maar opeens is het uiterst stil aan de andere kant.

"Aha, okee. Ik pak Hotch en zie je zo." klinkt licht beduusd.

Vanuit de verte zie ik Hotch het parcours speurend en snuffelend aflopen. Diep verscholen achter het bootje tuur ik naar hun prestatie. Hoog boven het gras geeft z'n witte staartpuntje de route aan. Rechtdoor, negentig graden naar rechts afbuigen; een hoek van 145 graden dwars tegen de wind in en weer een stuk rechtdoor. Zijn beagleneus doet het perfect. Even aarzelen bij de volgende 145 gradenhoek; en z'n neus plakt weer op het gras. Een tel later staat hij bij me.

"He, kereltje! Je hebt me gevonden. Knap gedaan!" Kwispelend schurkt Hotch tegen me aan.

"Hij doet het prima," zegt de trainer. "Een superhondje, maar hoe zat dat nu met die haas?"

Tja die haas, die ligt aan mijn voeten. Als eindstation van de speurtocht. Gek genoeg heeft Hotch totaal geen belangstelling ervoor. In geur en kleur doe ik het relaas uit de doeken. Mijn idee om

Hotch te gunnen, dat hij een echt zweetspoor kon volgen. Op mijn zwoegend hazengedweil zegt hij:

“Als je nu een volgende keer een prooi hebt. Knoop als het kan een touw aan zijn pootjes. Dat doe je tussen je benen en met de nodige meters ertussen leg je heel gemakkelijk zo’n zweetspoor.

“Maar,” zegt hij verwonderd. “Je wilde Hotch toch hazenvrij maken?”

Pas dan dringt door welke verwarrende boodschap ik aan Hotch heb gegeven.

“Euh, euh.” stamel ik, terwijl m’n domme actie doordringt. Om dan samen in lachen uit te barsten. Weer een les wijzer.

Info over auteur

Tessa Gottschal is natuurgeneeskundige met speciale belangstelling voor gesprekstherapie en energetische therapie. Bij meditatie gaat haar interesse uit naar psychologische meditaties, meditaties die helpen psychologische veranderingen op gang te brengen.

Naast meerdere gezondheidsboeken heeft ze enkele gezelligheidsboeken geschreven over haar Beagle.

Eerdere publicaties

Wil ik wat ik voel

Ik begrijp (n)iets van je

Ik ben van gisteren

ik voel (n)iets voor verandering

Psychisch sterker door meditatie

Hotch de Beagle

De Puberhond

Honden kwalen en ongelukken (volgt najaar 2021)

Meditatie cd's

Aura's & Chakra's, versterken en beschermen

Emoties & Gevoel, trouw zijn aan jezelf

Emotionele Souplesse, lichamelijke en emotionele vertering

Goed ontspannen, goed slapen

Gun jezelf rust, stap uit de drukte en creëer ontspanning

Hara Chakra, genezing en vitaliteit

Overprikkeling & Alter Major, kiezen en koers houden

Mindfulness, focuskracht en stabiliteit

Neutraliteit, de sterkste energie beschermer

Rust & Evenwicht, grip op je amygdala

Tegenslag & Vertrouwen, versterk je veerkracht

Met co-auteur Marijke de Waal Malefijt

Migraine en hoofdpijn

Migraines and Headaches

't Went zo'n element

De uitputting voorbij

Ziekte voorkomen door beter opletten

